

[Marianne Bentsen-Pedersen]

Polen. Så vil jeg godt spørge, hvor mange man så skal have ind, inden man kan bringe den udtalelse, som Reagan eventuelt ville komme med.

Jeg synes, at dette princip giver visse praktiske problemer, selv om jeg synes, at det er et smukt princip. Hvis man ikke kan bringe nogen som helst kritik, uden at den, der bliver kritiseret, kan få lov til at tage til genmæle i den samme udsendelse, så får vi en meget flad debat i Danmarks Radio.

Ellers må jeg sige, at jeg var lidt forbavset over, at det var hr. Erhard Jakobsen, der var ordfører her. Jeg troede egentlig, at når man bragte debatten herind, så var det, fordi CDs medlem af radiatorådet efterhånden var løbet tør og kræfterne var ved at være opbrugt på dette opslidende arbejde for CD, så at man derfor skulle have nogle nye til at overtage det herinde. Det var altså forkert. Men min anden antagelse, om, at man ikke rigtig kunne vinde gehør i radiatorådet mere og derfor ville have et nyt debatforum, har ikke vist sig at være forkert. Jeg synes selvfølgelig, at CD må tage konsekvenserne af de ting, de er ude for, men jeg synes, det er lidt forkert, hvis det nu skal være sådan, at folketinget skal agere programudvalg eller radiatoråd.

Hvis det, CD havde lagt op til, var at lave radioloven om og lave et andet grundlag for produktionen af udsendelserne, så havde det været i orden; men det er, så vidt jeg kan se, ikke det, det handler om. Jeg er også bange for, at hvis man fik nogle strammere regler for udsendelserne og nogle strammere regler for, hvad der er alsidighed, så ville enhver udsendelse blive så tilpas tandløs, at det ville være umuligt for selv den mest motiverede at blive forarget. Jeg mener, at vi er bedre tjent med et fjernsyn og en radio, der kan sætte en debat i gang, og som kan være med i samfundsdebatten, og jeg mener altså, at vi er godt tjent med, at vi har et fjernsyn og en radio, der kan det.

Jeg mener, at vi kommer ind i et problem med alsidigheden, for jeg tror, at CD er af den formening, at hvis en udsendelse er samfundsbevarende og fremstiller tingene, som om alt er godt og intet bør laves om, så er en sådan udsendelse neutral. Jeg fornemmer, at CD mener, at hvis man bringer amerikanske film, så er det bare sådan i spøg og skæmtafdelingen, og det påvirker ingen. Jeg mener, at en amerikansk film i allerhøjeste grad sæl-

ger amerikansk livsstil, og det er endda en livsstil på et højere økonomisk niveau, så jeg mener absolut ikke, at det kan være neutralt. Det kan godt undre mig, at CD ikke finder, at sådanne udsendelser påvirker meningerne, for CD mener åbenbart, at en pædagog i rød skjorte påvirker så meget, at næsten den samlede ungdom er parat til at melde sig ind i SF. Det er klart, at hvis man mener, at alle reaktionære eller samfundsbevarende udsendelser er neutrale, så bliver der nogle problemer, hvis vi skal blive enige om, hvor balancen ligger.

I SF finder vi, at den måde, man forvalter alsidigheden på i Danmarks Radio, er til at leve med. Vi mener, at vi har et utrolig borgerligt fjernsyn og en næsten lige så borgerlig radio. Men vi erkender, at der er andre, der har en anden opfattelse af de begreber, og selv om vi ikke mener, de har ret, mener vi, at det vil blive svært objektivt at bevise det. Det vil altid blive vurderinger, og det vil blive politiske bedømmelser. Jeg har svært ved at forestille mig, at vi her i dette hus kan blive enige om, hvilke stramme kriterier der skulle gælde, og jeg mener heller ikke, at vi ville få spændende udsendelser ud af det, hvis der blev så stramme regulativer, at alt skulle styres politisk herindefra. Det mener jeg ville være meget dårligt.

Derfor er jeg ikke enig i den dagsorden, hr. Erhard Jakobsen har fremsat, og vil naturligvis gå imod den. Jeg synes tværtimod, at vi skal give debatten tilbage til radiatorådet.

Mogens Voigt (FP):

Der er efter min opfattelse kun én udvej for at få en bedre programflade i Danmarks Radio, og det er at bryde monopolet og knægte organisationstyranniet, hvis man vil væk fra Gyngemosens sump af uduelighed, rettighedsrytteri og ansvarsforflygtigelse, for til syvende og sidst er det mangelen på en klar ansvarsfordeling, som er den afgørende årsag til dansk fjernsyns krise og for den sags skyld også radioens. En tidligere medarbejder i Danmarks Radio, Ole Andreasen, har udtrykt det meget klart i Berlingske Tidende den 26. oktober 1980:

»Danmarks Radios journalister er forpligtede i langt højere grad end dagbladsjournalister, både på grund af monopolet, og fordi over halvdelen af Danmarks befolkning hovedsagelig får nyheder fra TV-Avisen. Det